

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr. a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumeră și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schuller în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

DOVEZI.

(S). Presa maghiară ține ca ea însăși să întărească îndoeala ce dela început am avut față cu mult trâmbițată intenție de împăcare a Ungurilor.

Într'un articol intitulat „*Martirilor Români*!”, ziarul „*Budapesti Hirlop*”, cel care cu ocazia liberării martirilor a avut încă cea mai cuviincioasă atitudine, — comentând declarațiunile făcute de liberații martiri, inădever, *nu admite nimic din cele spuse de ei*. Nu recunoaște anume nici că presa maghiară ar fi întârțat pe Unguri contra noastră și a spriginit guvernul în politica sa agresivă, — nici că ar fi motive de a se revizui legi, îndeosebi nu legea electorală.

Drept dovadă despre atitudinea „binevoitoare” a presei maghiare, numitul ziar spune că eată, cu ocazia liberării „agitatorilor români”, presa maghiară a scris în chipul cel mai simpatic despre „așa zisii martiri”, făcând din ei „figuri populare”, încât puțin a lipsit ca publicul maghiar să le aranjeze chiar ovațiuni.

Oare — se întreabă „*Budapesti Hirlop*”, nrul dela 22 c. — afară de „Ungaria se mai întâmplă în lumea aceea”, sta mare și într'altă țeară, se se vor-bească cu atăta bunăvoință, cu atăta „cinstire a protivnicului, câtă a arătat „presa maghiară față de bărbății, cari „au atacat unitatea teritorială și legile unificatoare ale statului? Și ei se plâng „încă de necruțarea foilor maghiare”!

Să lămurim puțin lucrurile.

Ântăin de toate plângerea privitoare la necruțarea presei maghiare se referă la *trecut*. Dorim, ca pe viitor să nu mai avem ocaziune de a înregistra probe despre violența, necuviința și per-versitatea presei maghiare.

A doua: nimeni n'a cerut ca presa maghiară să „facă figuri populare” din martiri. Din contră: publicul român îi era mai îndatorat, dacă scria mai puțin. Și nici martirii n'au nici o nevoie de manifestațiunile de dragoste ale păzmândilor foilor ungurești.

Dar' foaia maghiară merge și mai departe: ne acuză pe noi. Și anume pentru cele-ce am scris despre grațiere.

Eată ce scrie:

„Dar' cum vorbește — față de „această atitudine aproape nemotivat de „cavalerească a presei maghiare — org-anul oficios al comitetului național di-solvat? Numește grațierea ostentativ „clementă a *Imperatului*, și *semn încura-giator*, arătând că vocea și dorințele popo-ului român a fost ascultată la preainaltul „loc; ear' despre guvernul maghiar scrie „că numai întâmplător a asistat la du-cerea în deplinire a clementei, — pe „când de sigur știu și ei, că în Ungaria, „ca în stat constituțional, *regele* nostru „în urma propunerii guvernului responsa-bil își exercită drepturile. E neîndoișos, „că scriind astfel, ei caută să se prezente „înaintea poporului român ac-tul grațierii *nu venit dela guvernul „maghiar, ci ca un merit mare al regelui „României*.

Dar' oare nu însăși foile ma-ghiare au scris în primul rînd acest lucru?

Cum, cei dela „*Budapesti Hirlop*” nu cetesc ziarul „*Házánk*”, care în nu-mărul seu dela 17 c. scrisese, că „*baro-nul Bánffy liberând pe martiri, a exec-utat numai pur și simplu un ordin so-sit dela Viena*” și „despre rolul regelui Carol, scria: „*Ear' această hotă-rire a Regelui nostru deaseme-ne este a se referi la întreve-derea dela Ischl, când Regele*

Carol, după părerea *cercurilor politice*, a intervenit în favoarea marti-rilor”.

Ei, pentru-că am reprodus scrisile foilor din Budapesta și pentru-că după atâtea semne doveditoare ne-am alăturat și noi păreri ziarului „*Házánk*” și „*Pol. Correspondenz*”. — sîntem noi „vred-nici de dispreț”, ear' nu cei cari caută să mistifice adevărul, numai ca să se servească vițelului lor de aur?

Și pentru-că domnii Urechia, Mo-roianu și Fava apără în străinătate chestia națională română, sînt păcătoși, ear' Pázmándy curat ca aurul? Și van-dalismele dela Turda, Arad, Șim-leu și Oradea-mare au fost numai „közönséges macska-zene”?

Dar' mai îndepărtat este „*Buda-pesti Hirlop*” de „calea împăciuirii” când scrie:

„Da, legea electorală are scăderi, „însă în favoarea Românilor și spre greu-tatea Maghiarilor. Pentru-că până ce „Ungurul de pe Alföld plătește 15—20 „fl. dare după 1/4 de sesiune, până „atunci Românul din Ardeal fără consi-„derare la cantitatea proprietății sale, își „exercită dreptul electoral îndată-ce a „plătit 8 fl. 40 cr. dare. Românul ar-„delean este deci favorizat, ear' Ungu-„rul nu”.

Că nu se poate măsura cu aceeași măsură pe Alföld-ul mare și bogat și în Ardealul sărac, unde majoritatea Româ-nilor sînt mici proprietari, că Ungurilor de aici pe basa dreptului de nobili, li-se face excepție cu aplicarea chiar a acestei legi zisă „nefavorabilă” lor, că cercurile electorale sînt rău împărțite, — despre aceasta „*Budapesti Hirlop*” nu vrea să știe.

Ea susține una și tare: n'au drept martirii să se plângă nici de atitudinea presei maghiare, nici să ceară revizuirea legii electorale.

Va să zică, cele două condițiuni — în primul rînd necesare pentru ca Românii și Ungurii se poată sta odată de vorbă — numita foaie maghiară nu vrea să le admită.

Și mai categorică e, unde ne cere:

„Să poftiți a rupe ori-ce legătură „cu România și cu irredenta de acolo și „să primiți fără ori-ce gând rezervat — „chiar și fără gândul teritorului împărțit „după limbi — unitatea neconturbabilă a „statului maghiar. Așa va fi pace, alt-„fel nu!”

Evident, că intențiuni serioase de împăcare nu sînt, — ori cel puțin presa maghiară nu le nutrește încă.

Cum a venit însă poruncă dela Viena în cauza grațierii, poate să vină și în ceea-ce privește pacea necesară între Unguri și naționalități. Presa ma-ghiară, așa credem, va vorbi atunci altfel.

Procese. „*Pesti Hirlop*” cu data de 22 c. scrie, că este foarte probabil — la tot cazul ar fi foarte logic — ca procesele intentate pentru adrese de adesiune și felicitare către mar-tiri, să fie sistate.

Vorba e numai ce zic doi procurori Dr. Lázár și Sámi dela Cluj?

Victoria antisemitelor din Viena. Referitor la alegerile municipale facute ieri la Viena, primim următoarea telegramă parti-culară:

„În arondismentele 1, 2 și 9 s'au ales 32 antisemiți contra 14 liberali. Nu-mărul antisemitelor aleși deci până acum este 78, de 5 ori deci mai numeroși ca li-beralii și încă 8 pe deasupra”.

Liberalii și Jidaniile sînt deci frânți ca în roată

Un interviu

cu

martirii eliberați.

(Raport special al „tribunei”).

Budapesta, 22 Septembrie.

Mulțumirea eliberaților: către Maiestatea Sa. — Cuvin-tele lor către poporul român. — Aprețierea situației politice din partea lor.

Eliberarea iubitorilor nostri martiri, sosirea lor în capitala țerii, a stîrnit nu numai în presa din țeară, ci și în presa întregii străinătăți o atențiune gene-rală. Interesarea tuturor factorilor po-litici, mici și mari, sau îndreptat asupra faptelor și vorbelor iubitorilor nostri mar-tiri și conducători ai vieții noastre po-litice redați acum poporului, care cu atăta dor li-a așteptat să-i vază în frunte ea-răși. Ele au fost însă interpretate în multe chipuri, în mare parte neexacte. Un lucru însă reese clar din diversele aprețieri: că faptul acesta (grațierea, cu antecedentele și consecuențele sale) vreau să-l considere, ca ina-ugurarea unei epoce nouă în po-litica internă a țerii.

Considerând interesul general ce se manifestă cu privire la cele amintite mai sus, este neîndoișos, că în primul rînd cauza națională e mai deaproape atinsă și în urmarea acesteia, am com-binat un mod (în chipul unui interviu) să dau un raport și exact și complet, care să restabilească adevărul, exprimând clar și fidel situa-ția cu toate amănuntele ei, ca astfel publicul român să-și poată forma un tip fidel al situației și să poată corege eventualele neadevăruri și mistificări, cari s'au strecurat în presa defectuosă infor-mată. Așa am cautat să iau informații aproape dela toți membrii elibe-rați ai comitetului central executiv al partidului național român din Transilvania și Ungaria. aflători în acele momente în Budapesta, — și, m'am nîzuit a re-produce — natural — cât se poate de fidel vederile lor, cari pe scurt sînt cam următoarele:

Relativ la *grațierea și mulțumita eliberaților* către Maiestatea Sa preabunul nostru Monarch, iubiiții nostri eliberați 'mi-au spus cam următoarele:

„După verdictul pronunțat în Cluj în memorabila zi de 26 Maiu 1894, care cu durere nespasă a umplut inimile tuturor oamenilor iubitori de libertate, am intrat mândri în temniță, am suferit cu bărbătească rezignațiune, dar' nu fără spe-ranță mîngăitoare, că Maiestatea Sa cesară și regală apostolică, preabunul pă-rinte al popoarelor Sale va privi cu în-du-rare asupra sentimentelor noastre, va lua în pîrîntescă considerare dispo-siția sufletească a unui popor în-treg, pururea credincios M. Sale.

„Și speranța noastră zadarnică n'a fost! Maiestatea Sa prin preainaltul Seu act de grațiere, din 14 Septembrie 1895, a dispus din îndurarea Sa înaltă să fim redați libertății. Astfel în 16 Sep-tembrie a. c. la orele 2 după amăzu ni-s'au deschis ușile temniței; am fost eliberați din prisoare.

„Pășind peste pragul temniței, în posesiunea celui mai scump tesaur al vieții omenești ne-a preocupat și preo-cupați ne ține neconținut gândul îndrep-tat către Maiestatea Sa cu supunere oma-gială și apoi către scumpa noastră na-țiune, către poporul român, cu iubire frățească.

„Marturisim. că momentele aceste sînt de mare însemnătate, am putea zice sărbătorești pentru noi, și de aceea cre-dem, că datorință împlinim dacă revenim și stăruim în primul rînd asupra acestor obiecte demne de cea mai serioasă preocupățiune.

„Faptul eliberării noastre din na-tura lucrului constituie o situațiune

politică, care cuprinde în sine anumite chestiuni, ce deșteaptă o rezolvare vred-nică de însemnătatea cauzei mari a po-porului român!

„Cea mai de căpetenie datorință, ne-a chemat deja din primul mo-ment, când am trecut pragul tem-nițelor, la treptele înaltului Tron, căruia pururea credincioși am fost.

„Cuvîntul de grație a răsunat din înălțimea glorioșului Tron și răsunetul din inimile noastre se oprește la treptele aceluiași Tron!

„Cel dintău cuvînt al cetățenilor li-beri ni-a fost cuvîntul de mul-țumită către Maiestatea Sa, precum arată depeșile noastre publicate în ziare: „*Sîntem liberi! Să trăiască Maiestatea Sa, preabunul nostru Împărat și Rege apostolic!*”

„Și am cercat, ca acest sentiment de adîncă recunoștință și de mulțumită sinceră să fie prezentat neaminat și în mod sigur Maiestății Sale.

„De aceea ne-am adunat în Buda-pesta după eliberarea noastră și am ho-tărît, ca mulțumita noastră să o exprimăm într'o adresă oma-gială îndreptată către Ma-iestatea Sa, iscălită de toți, cei-ce ne-am împărtășit din grația preainaltă. Am primit știrea, că Maiestatea Sa în 22 Sept. va fi în Cluj, unde îl va întîmpina și pre-sidentul consiliului de miniștri și am vî-zut, că adresa noastră omagială pe care aveam să o subșternem în scris, pe acel termin nu poate să sosească în cabinetul Maiestății Sale. De altă parte am dorit, ca impresiunea sinceră a mul-țumitei noastre, să ajungă cât mai cu-rînd și cât mai s'gur la treptele glorioșului Tron. De aceea prin rostul dlor Dr. V. Lucaci și Iuliu Coroianu 'l-am rugat în ziua de 19 Sept. n. la 5 ore d. a. pe Excl. Sa dl Desider Bánffy, ca se binevoască a aduce la înalta cunoștință a Maietății Sale fer-binta noastră mulțumită pen-tru actul preainalt de grație cu prima și proxima ocazie și să-l prevină pe Maiestatea Sa, că această mulțumită va fi depusă și în scris pe treptele înaltului Tron.

„Excelența Sa ne-a asigurat în for-ma cea mai preventoare și categorică, că va interpreta fidel dorința noastră înaintea Maiestății Sale cu pri-ma și proxima ocaziune, care 'l-se va da în 22 Sept. a. c., la orele ante-meridiane.

„Ear' în 20 Sept., după-ce s'a sta-torit textul adresei omagiale și s'a sub-scris de membrii eliberați ai comitetului central al partidului național român (cu excepțiunea dlui Velici, care nu se afla în capitală), tot prin membrii sus numiți ai comitetului a fost prezentată această adresă dlui ministru de justiție Alexandru Erdélyi cu rugarea să o subștearnă pre-ainaltului Tron. Dl ministru prevenit deja de visita anterioară făcută la preșidentul consiliului a primit adresa omagială cu aceea că fără amîinare o va subșterne la locul destinațiunii sale.

„Astfel ne-am ajuns scopul propus ca mulțumita noastră ver-bală precum și adresa omagială să ajungă de sigur și la tot cazul în mâinile Maiestății Sale.

Trecînd la situația politică, creată prin întemnățirea iubitorilor nostri con-ducători, ei au făcut o reprimă asupra apropiatului trecut. Această parte a convorbirii 'mi-a lăsat următoarea impresie:

Iubiiții nostri conducători, asigurați (prin cuvîntul premierului maghiar, prin hotărîrile lor și pașii întreprinși) despre pre-sentarea și preagrătiioasa primire a mulțumitei lor la preainaltul Tron, primul gând al lor se în-dreaptă către poporul român și către toți amicii cauzei naționale ori-unde s'ar găseai.

Din vorbirea lor despre evenimen-tele anului trecut și mai ales despre pro-cesul Memorandului, am văzut, că o ne-biruită simțire de mîndrie îi cuprinde cugetînd la acele mă-rețe zile din Cluj, când solida-ritatea și entusiasmul poporu-lui român pentru cauza națio-nală s'a dovedit înaintea lumii într'un mod covîrșitor și neîndoișos.

Drept probă citez aproape verbal frumoasele cuvinte ale iubitorilor nostri eli-berați relativ la acele momente de înăl-țare sufletească:

„Recugetăm de multe-ori la acele semne nenumărate de simpatie ce a ar_ătat poporul român față de noi. Reaminti-m acel pelerinagiu de popor, prin care frații și amicii cauzei naționale din de-părtări mari au călătorit la temnițele din Seghedin și Vaț, ca să ne mîngăie în suferințe, să ne asigure despre solidaritatea lor neînfîrntă în cauza na-țională. Reamintim cu satisfacție mîngăioasă acele sute și mii de adrese, epis-tole și telegrame, ce ni-au venit din toate părțile locuite de Români și dela amicii cauzei noastre naționale din străi-nătate, prin care am fost încurajați cu însuflețitoare cuvinte și am fost întăriți spre suportarea suferințelor. Reamintim acea nobilă și bărbătească nîsuință și rîvnă, cu care amicii cauzei na-ționale s'au luptat neînfri-cați, cu tărie și constanță pentru susținerea nealte-rată a programului național și 'l-au desvoltat în direcțiunea satorită între noi în comună și bună înțelegere. Și aici amin-tim faptul de epocală în-semnătate: *congresul naționalita-ților*”.

Urmînd mai departe cu apre-țierea actualei situații, iubiiții nostri eliberați au zis cam următoarele:

„Prin faptul acesta de mare mo-ment (congresul național-ității) s'a încheiat într'un mod ne-deslegat alianța între naționalitățile asu-prite. Lupta noastră leală, legală și constituțională se extinde pe vastul te-ren al patriei întregi, a cărei bu-năstare, înflorire și mîrire atîrnă dela bunăstarea și îndestulirea popoarelor cari im-preună o alcătuiesc. *Noi ne expri-măm adesiunea la toate hotărîrile acestui congres* și dorim, ca în conștele-gere cu toți amicii sinceri ai libertății popoarelor, să lu-crăm spre scopul patriotic cu puteri unite, pe căi legale și constituționale, precum în tre-cut am luptat.

„Recapitulînd toate acestea și alte asemenea fapte și evenimente îmbucură-toare nu se poate, ca inimile noastre să nu se umple de cea mai adîncă mul-țumită, recunoștință și iubire și acestor sen-timente le dăm expresiune, mulțumînd din su-flet tuturor amicilor și fraților cauzei, ori unde s'ar afla ei, pentru nenumăratele dovezi de iu-bire sinceră și de solida-ritate în cauza națională. Și dorim ca această iubire să ră-mână neatinsă și în viitor între frați și să se întărească din ce în ce mai tare spiritul național prin darul solida-rității.

„Actul Preainaltei grații al Maiestății Sale este absolut și guvernul Maiestății Sale a exe-cutat în mod leal Preainalta po-runca.

„Nici o condițiune, nici un angajament”.

Relativ la inaugurarea activi-tății politice a iubitorilor nostri con-ducători, am primit o resolută asi-gurare, prin următoarele cuvinte bărbătești:

„*Noi rămînem cu tărie pe terenul și basa politică ce 'și-a croit națiunea în*

programul național; dorim realizarea lui spre binele patriei comune, pe cale legală și constituțională.

„Precum în trecut așa și în viitor vom lucra și ne vom lupta cu conștiința nebruită a simțului patriotic tot în această direcțiune.

„Noi dorim, ca conlucrarea guvernului Maiestății Sale la executarea Preaînaltului act de grație să fie un bun început spre inaugurarea unei epoci de conciliatină între popoarele țării, ca toate în posesiunea drepturilor lor naționale îndestulite și fericite să se simțase sub sceptrul glorios al părintelui popoarelor și declarăm totodată, că precum în trecut tot astfel nici în viitor nu noi vom pune pedeci în calea realizării justelor pretensiuni ale popoarelor de a trăi în egală îndreptățire politică”.

Acesta este rezultatul convorbirii cu iubii nostri martiri scăpați de suferințele temniței și redați libertății pentru fericirea și binele neamului românesc. Este însă în același timp un cât se poate de fidel tip al vederilor lor referitoare la situațiunea politică și inaugurarea activității lor în conducerea mai departe a afacerilor noastre naționale politice.

Am ținut deci să descriu cât mai exact gândirea și une-ori aproape toate cuvintele iubii nostri martiri, ca să se restabilească pe deoparte adevărul misticat (sau cel puțin incorect interpretat); ear' de altă parte pentru-că de mare moment este și întreg poporul român dornic așteaptă cu vântul acelor, cari îndreptățiti sunt să li-o adreseze!

Sunt sigur, că aceste declarațiuni vor fi primite cu acea judecată calmă ce merită situațiunea gravă și buna chibzueală politică ce trebuie să presupunem chiar în momentele aceste grave în iubii nostri conducători.

Procedul lor față de membrii guvernului a fost cavaleresc și par'că auziază răsădind strămoșescul cuvânt al poporului roman: *Senatus populusque romanus beneficiorum atque injuriarum memor esse solet*, va să zică: Românii țin minte de binefaceri și de nedreptate.

Correspondentul.

Grațierea Românilor

dela

Seghedin și Vaț.

Sub acest titlu „Voința Națională” dela 6/18 Sept. scrie:

„Agenția Română” ni-a trimis, ieri-dimineață știrea grațierii Românilor cari zăceau în temnițele ungurești, osândiți pentru procesul Memorandului; telegrama adauge că Lucaci, Rațiu, Coroianu au fost vesel surprinși de acest act al clemenței regale și că au părăsit temnița strigând „trăiască Regele”, „trăiască guvernul”!

Ca scumpii nostri frați să fi fost vesel surprins de punerea lor în libertate, aceasta e firesc, căci nu cu lacrimi de jale revele cineva lumina zilei după o lungă detențiune; ca ei au strigat „trăiască Regele”, aceasta e cert, căci nici-odată dinastia n-a contat suferințele și mai credincioși ca frații nostri de peste munți; dar' ca ei să fi strigat „trăiască guvernul”! fie-ne permis să ne îndoiim și să bănuim tare, că în zelul ei oficios, Agenția, care se zice Română la București, e Agenția ungurească la Budapesta de unde ni-a trimis știrea.

Grațierea osândiților în procesul Memorandului e un fapt, care are însemnătatea lui; dar' înainte de a-l examina din punctele de privire ce poate prezenta, sântem datorii și simțim o deosebită fericire — de a trimite călduroasele și afectuoasele noastre felicitări martirilor neamului românesc celor ce au ținut să fie mari în luptă, mari în jertfă și cari vor urma a fi și a rămâne mari toată viața lor, căci aceasta li-a fost ursita, aceasta menirea; să trăiască și să sufere pentru nație.

Îi felicităm de a fi redobândit libertatea după ce atât timp au stat în închisoare, răpiți din sinul societății și al familiilor lor, nu pentru crime sau delicta politice reale, dar' victime ale patimilor politice maghiare. Lui Lucaci și lui Rațiu și tuturor fraților lor de temniță le trimitem dar' salutul nostru de iubire și de sincera admirațiune.

Discursul pronunțat de președintele Bánffy, acum câteva zile la Șimleu nu mai lasa nici o îndoeală, că condamnații în procesul Memo-

rilor în regat pentru a motiva grațierea întemnițaților. Cui dată motivare, produsă a doua zi de ținerea Congresului naționalităților la Budapesta! Când apropiu cineva aceste două acte, Congresul naționalităților și grațierea, cari au avut loc la câteva săptămâni de interval, înclină mai ușor a crede, că cel de al doilea e consecința celui dintâiu și că fuț cu un început de înțelegere serioasă a acelor asupriți — cari formează majoritatea populațiunilor din regat — minoritatea asupritoare a crezut înțelept să îndulcească la timp o situațiune, care putea lua un caracter de îndăsprire prea pronunțat. Astfel fiind, sântem porniți a bănui că motivele reale ale grațierii nu sânt tocmai cele pe cari președintele consiliului de miniștri dela Budapesta a crezut de cuviință să le pună înainte, ci cu totul altele. O dovadă despre cele ce susținem, este neînțelegerea ce s'a manifestat în presa maghiară, oficioasă sau nu, asupra caracterului de atribuit declarațiunilor făcute la Șimleu de baronul Bánffy și privitor la grațiere. Pe când unele din aceste ziare se pronunță contra ori-cărei grațieri, altele, ca oficiosul „Pester Lloyd”, dorește o grațiere parțială — cu excluderea lui Rațiu și Lucaci — altele, în fine, tot guvernamentale, dau drept justificare a măsurilor de clemență anunțate răspunsul ce se cuvenia Regelui Carol al României pentru lealitatea sa către țipa alianță, sau raportul ministrului de externe român, care ar fi făcut cunoscut la Viena, că a făcut tot posibilul pentru-că în România agitațiunile naționale să fie înfrânte (!). Și e firesc, că știrea grațierii întemnițaților se fi produs atata turburare și neînțelegere în presa ungurească; ea își da foarte bine seama, că potolirea agitațiunii naționalităților în regat este un fapt neaxat, că lupta a urmat cât timp inculpații în chestiunea Memorandului au stat în temniță și că acea luptă — menținută tot pe terenul legal — va urma și de aci înainte; că, prin urmare, motivele invocate de baronul Bánffy erau insuficiente pentru a justifica grațierea față cu poririile șoviniste, întreținute cu atata grije, în spiritele și în masele maghiare.

Credem că adevărul e în altă parte, dar' acel adevăr nici baronul Bánffy, nici presa maghiară nu-l puteau — și nu-l pot — murturi, căci ar fi a face un mea culpa, care ar sdruncina din temelii starea lucrurilor în monarhia Sfântului Stefan... În așa situațiune, având contra lor opiniunea publică de pretutindeni Maghiarii simțeau bine că sânt într-o poziție defavorabilă pentru a-și serba milenialul la anul, pentru a-l pregăti de pe acum, cu Rațiu, cu Lucaci și cu ceilalți în pușcarte. De aci hotărârea de a grația, hotărâre luată forțat sub presiunea unor impregurari cari o impuneau. Aci, credem noi, ca stau motivele cele adevărate ale grațierii, ear' nu în spiritul de justiție al guvernului maghiar, spirit de care ei nici-odată nu ne-a dat vre-o dovadă, mai puțin ca ori când în ziua în care cabinetul din Budapesta a aruncat pe Lucaci, Rațiu și pe ceilalți în temnițele Vațului și Seghedinului, pentru Memorand. Nu se datorește dar' nici o recunoștință guvernului unguresc pentru actul ce li-a servit Recunoștința fi se va datora în ziua când se va îndrăma pe calea egalei îndreptățiri a naționalităților din monarhie, atunci li-se va exprima recunoștința ce se datorează guvernelor ce se conduc de simțimintele de umanitate, de dreptate, de pace și de concordie, singure conforme principiilor de progres și de civilizațiune modernă.

Când știrea s'a răspândit, că întemnițații dela Vaț și Seghedin și-au redobândit libertatea, ea a fost primită cu un simțământ de generală satisfacțiune; și-au dat totu seama, că suferințele unor martiri, unor barbați pe nedrept torturați, au iucetat. Aceasta a fost o ușurare pentru toată suferința românească. Curând însă, primele momente de emoțiune trecute, o întrebare s'a pus în mintea și în inima fiecărui Român: ce au să facă acum acești patrioți?

Martiri liberați au să cugete și la timp să hotarască. În trecutul lor, linia de conduită pentru viitor.

Felicitări martirilor.

Velcheriu, 21 Septembrie nou. Actul de grațiere al Maiestății Sale, bunului nostru Împărat și Rege apostolic, a produs nespuse de mare bucurie în inimile noastre. Când avem rara fericire de a Vă pute vedea eliberați din întunecul odios al temnițelor, conduși de înaltă venerațiune și nestrămutat devotament, ne grăbim a Vă aduce sa utul nostru sincer și nefățurit Vouă, neînfrânților luptători ai poporului român. Noi primim cu inima înălțată la Voi ilustri mecenai ai românismului, cari înzestrați fiind cu cele mai nobile sentimente, cu inimi largi, cu lăcrăsi și cu devotament

Ziua eliberării rămâne gravată cu litere de aur în inimile noastre, pentru-că ea ne prevestește ziua justiției și libertății preparată prin luptele voastre.

Ziua eliberării este auguriul viitorului frumos, viitorului de aur, când toți fii acestei patrii vor trebui să fie egal îndreptățiti.

Adânc impresionati în fața acestui incident atât de învelitor, binevoiti a primi cele mai respectuoase salutări omagiale.

Trăiască Maiestatea Sa Împăratul și Regele nostru!

Trăiască martirii liberați!

Pentru inteligența din Velcheriu:

Nicolau Boca,
stud. teolog.

Marius Elekes.

Semlac, 20 Septembrie n. Salutare de binevenire vouă, eroilor, cari ați suferit pentru poporul român cele mai grele torturi între zăvoarele temnițelor din Seghedin și Vaț.

Cerul se vă răspătească cu lungime de viață și deplină sănătate. Să trăiți mulți ani fericiti.

În numele poporului român
din Semlac:

Demetriu Ganea, preot.

Șimand, 20 Septembrie n. Din incidentul grațierii martirilor nostri naționali, azi s'a servit misă solemnă în biserica română gr-or. pentru îndelunga viață și sănătate a Maiestății Sale gloriosului nostru Împărat și Rege Francisc Iosif I. și pentru Augusta Casă Domnitoare.

Trăiască Maiestatea Sa grațiosul și prea bunul nostru părinte!

Trăiască Augusta Casă Domnitoare!

Trăiască iubii nostri conducători naționali eliberați!

Pentru Românii din Șimand:

Ioan Volentir, inv.

Agărbic, 21 Septembrie n. Românii din comuna Agărbic intruniți din incidentul grațierii scumpulor nostri martiri, prin aceasta își dau expresiunea bucuriei lor, vâzând earăși liberi și în mijlocul lor și al întreg neamului românesc pe cei mai leali fii ai românismului.

Și le strigă un puternic: Să trăiți, scumpii martiri iubii și vrednici barbați luptători ai neamului din care faceți parte, mulți ani fericiti, în cea mai perfectă și satisfăcătoare viață împreună cu familiile dv-voastre iubite.

Ioan Vasinec, Susana Vasinec, Constantin Ciontea, invet., Maria Ciontea.

Baița, 8/20 Septembrie. Scumpii martiri ai cauzei noastre românești! Sgduiți de viforul îmbucurătoarei vești a eliberării Voastre din cătușe Vă trimitem reșas vesel al înaltelor noastre bucurii.

Miile de rugăciuni și de slujbe scoase din piepturi rugătoare ale preotului slugitor, a pătruns la scaunul vecinului adevăr.

Cu iubire, și plini de sfială, Vă trimitem smeritele noastre închinăciuni, dorindu-vă binevenire între noi.

Să trăiască prea bunul nostru Monarch, al cărui blând suflet este stăpânit de neîncetata generositate către cei mai credincioși fii ai Sei, acordând clemență celor asupriți.

Purtând și mai departe gloriosul stindard al drepturilor noastre sfinte, Vă încredințăm, falnici stegari ai neamului nostru, de nebiruitul nostru devotament.

Să trăiți, pentru-că scumpă ne este nouă viața Voastră.

George Drăgan, preot gr-or. în Baița, Iuliu Elea Cosma, paroh român în Crăciunești, Nicolau Popp, capelan în Orminda, Lazar Mihai, Ioan Susan, Nicolae Stefan, Sim. Lazar, Avram Glava, Avram Petru, Avram Popa, Nicolae Păcurar, proprietar în Seliste, Adam Irhaș, comerciant în Baița, Ioan Perian, S. Bacilă, paroh în Orminda, Ioan Radu, Petru Radu, Ioan Dămian, Aron Mihăila.

Din Câmpeni primim următoarele:

Onorată redacțiune!

Cu firul telegrafic am expedit azi preaiubitului nostru președinte Dr. Ioan Rațiu următoarea telegramă:

Câmpeni, 20 Septembrie n. Eliberarea voastră, bucuria noastră. Să trăiți!

Romol Furduiu, protopop gr-or. în Câmpeni; Mihail Candrea, preot gr-co-orient. în Neagra; Vasiliu Gomboș, preot gr-or. în Vidra-super.

Constantin Cothișel, preot gr-or. în Certege; Ioan Nicola, preot gr-co-orient în Arada; Demetriu Goia, preot gr-co-orient în Sohodol; Ioan Motora, preot gr-co-orient în Câmpeni; Simeon Marcan, preot gr-or. în Gârda-de-sus; Ioan Gligor, preot gr-co-orient în Ponorol; George Scrob, preot gr-co-orient. în Săcătura; Eliseiu Marcan, învățător gr-co-oriental.

Cronica politică.

(Scrierile din Roma). Dăm următoarele amănunte, ce s'au întâmplat în Roma cu ocazia inaugurării monumentului lui Garibaldi și a porții numită „Porta-Pia”.

Regele a grațiat cu ocazia sărbătorilor, pe toți condamnații tribunalelor militare din Sicilia și din Massa-Carara condamnați la mai puțin de zece ani, și a micșorat cu o a doua treime pedeapsa acolor, cari au fost condamnați la peste zece ani. O primă reducere a unei treimi a pedepsei li-se acordase la 14 Martie. Dl Crispi a rostit un discurs la inaugurarea monumentului lui Garibaldi. A zis că aniversarea lui 20 Septembrie 1870 nu poate fi mai bine sărbădită, decât prin inaugurarea unui monument lui Garibaldi, amicul credincios și devotat al lui Victor Emanuel. Discursul seu a fost aplaudat în mod frenetic. Regele și Regina i-au felicitat în mod viu. Familia regală a fost obiectul unor manifestațiuni și unui entuziasm de nedescris. După discursul dlui Crispi, d-sa a luat monumentul în posesiune. Numeroși Garibaldieni cu coroane și drapele s'au urcat pe monument, în mijlocul unei emoțiuni de nedescris. Ceremonia a fost favorizată de un timp splendid. Ori-ce circulație pe muntele Janicule, unde e așezat monumentul, era cu neputință în timpul ceremoniei. Vivat unanim a salutat statua când a fost descoperită. Primarul a rostit cuvinte patriotice. Familia regală a plecat la amiază, în mijlocul unor ovațiuni frenetice. Regele a conferit colierul Anonciadei generalului Cadorna, căruia i-a adresat și o telegramă, zicând că vrea să-l recompenseze pentru marele serviciu adus patriei. Regele a adresat deasemenia miniștrilor, cari erau la putere în 1870 o depesă în care zice: „Vouă, cari ați făcut parte din guvernul tatălui meu, în ziua când a dat Italiei capitala sa, și cari ați contribuit prin sfaturile voastre înțelepte la glorioasa achizițiune a Romei, vă trimit salutul meu și acela al patriei, care își amintește și care este recunoscătoare.”

Acelasi entuziasm s'a manifestat cu ocazia lui 20 Septembrie în toate provinciile.

În aceeași zi s'a inaugurat coloana comemorativă ridicată la Porta-Pia, în fața intrării pe unde au intrat trupele în Roma la 1870.

Entuziasmul a fost foarte mare. An asistat la aceasta inaugurare reprezentanți de ai armatei cu drapelele regimentelor cari au luat parte la campania din 1870, primarul, consilierii municipali precum și numeroase asociațiuni cari au defilat pe dinaintea monumentului.

Un mare prânz s'a dat la Quirinal; au luat parte părechia regală, prințul moștenitor, ministrii, președinții parlamentului, generalii și autoritățile.

Serai au fost iluminați splendide în grădinile Quirinalului și în cartierele din Porta-Pia.

(Antisemită și liberalii din Viena) „Frankfurter Zeitung” scrie precum urmează despre cauzele înfrângerii electorale a liberalilor din Viena:

Adevăratul motiv al învingerii lui Dr. Lueger și a amicilor sei, este nemulțumirea și nesimpatia, cari de mult iau dimensiuni tot mai mari, până-ce astăzi întreg poporul este nemulțumit de vechiul partid liberal. Ultima fază de dezvoltare „coalitionară” a liberalismului german-austriac, a schimbat această nemulțumire în îndărărire și în dispreț. Cu cât mai evident și mai cinic au eșit la iveală trăsăturile aspre capitaliste ale burgheziei mari din Viena în cursul anilor din urmă cu atât mai iute a putut furi o mână dibace o legătură din ura contra Jidanilor, care se țină încheagată burgheziea mică a Vienei, economică strimtoată și cultural și politic neajutorată. Cu alegerea de Marti s'au răsunat la partidul liberal păcatele părinților și anume earăși la părinți, pentru-că aci partidul liberal nu are fii, nu are succesență. Astfel partidul antisemit a devenit executorul sentenței, care a fost rostită asupra „partidului progresist” al Vienei în acea zi, în care ca sbiri ai timpitiei pluto-crații, au nimicit cu mână brutală începuturile mult promițătoare ale partidului democrat „Fischhof-Walterskirchen”. Dela această sinucidere politică înconștie, liberalii au început să dea repede înapoi; ear' când au voit să fie mai șireți cu făurirea noului statut comunal din 1891 și-au săpat gheșii groapa și atunci mai întâiu și mai întâiu a venit în circulație faimoasa teorie despre „susținerea statului quo al forțelor politice”.

Alegerile comunale de Marti din Viena sânt primul exemplu, care s'a statorit învictorilor acestei absurdități politice. Asemenea rezultate vor culege liberalii pe toate terenurile. În toate cercurile german-austriece s'au săturat oamenii a mai promova o partidă, care de ani de zile a făcut cu numirea sa de liberală cele mai false insinuațiuni politice. Dacă lupta de stăpînire purtată în contra acestui partid în semnul urei față de Jidani a eșit învingătoare, atunci aceasta — pe lângă cauzele locale și generale — se poate reduce la faptul notoric, că Jidovii vienezii și-au ținut de datorință, a trece prin foc și apă pentru pseudo-liberalismul lor.

Două cărți.

„Revista critică-literară” (Anul I, nr. 7—9) publică din peana domnului Aron Densușianu, profesor la universitatea din Iași, următorul articol:

„Die rumänische Frage in Siebenbürgen und Ungarn”. Eine politische Denkschrift von Eugen Brode. Berlin 1895 8° p. 432 cu 51 documente și o chartă.

„Bucovina”. Notițe asupra situațiunii, de George Bogdan-Ducă. Sibiu 1895 8° p. 27.

Luptele noastre politice-naționale au luat un avânt nu numai ca acțiune, dar' și ca știință. Adevărat, asemenea lupte astăzi sânt foarte complicate. Ele se poartă cu armele cele mai felurite și mai ales cu arme ascunse sau mascate, încât cu deosebire acestea pregătesc victoria.

Terenul economic-comercial, terenul cultural, infiltrația limbii și a elementelor etnice pe aceste căi cum și prin expediente pur administrative, eată diversele căi pe cari poarele se atacă azi și încearcă a se supura și chiar a se distruge unele pe altele. Când întrevine arma lucie, aceasta vine numai a consacra și să dea formă victoriei inițiate și asigurate deja prin armele mascate ale păcii.

Priu umare luptele azi, fie ele ofensive, fie defensive, au o basă științifică. Lipsindu-se această basă, sânt lupte oarbe, lupte copilărești, cari nu pot să ducă la un bun rezultat la victorie.

Românii, din punct de vedere al luptelor politice-naționale, sânt împărțiți în două tabere, o parte, adică Românii de sub dominațiuni străine, sânt siliti să poarte o luptă defensivă din cele mai grele. Românii din România liberă ar trebui să zicem, că poartă o luptă ofensivă în înțelesul că se lăture tot mai mult atacurile străine și să devină pe toate terenurile tot mai independenți.

Și o luptă și alta cer astăzi cunoștințe foarte variate. Cei-ce luptă defensiv trebuie să se studieze foarte de-amănuntul, ca să știe precia de ce forțe dispun, care este calitatea lor, să știe unde sânt mai slabi, ca să se concentreze acolo mai multe forțe, unde sânt mai tari, ca la ocaziune să iee aci și ofensiva, să studieze pe dușmani cu toate forțele și slăbiciunile lor, și să nu lase nimic neexploatat.

Românii supuși nu s'au prea îngrijit în luptele lor de a împlini aceste condițiuni, e s'au luptat mai mult la întemplant și, ce este și mai rău, la intervale, ceea-ce arată lipsă de adevărată organizație. Nu s'au luptat apoi nici pe toate terenurile, pe cari erau atacați mai pe față mai pe-ascuns, ceea-ce earăși probează, că nu se studiaseră ei pe ei și nici pe dușmani.

Noi pusese în evidență aceste chipuri de luptă sânt acum 20 ani trecuți în „Orientul Latin”. Bătrânii însă, cari pe atunci dețineau conducerea Românilor de peste mări vedeau un fel de utopie în chipul cum ceream noi câțiva tineri să se conducă lupta. Prin urmare trebuia să vină o generație mai numeroasă, care să înțeleagă răul și să schimbe chipul de luptă de până aci.

Abia după vre-o 20 de ani s'a anunțat în fine și această generație. Nu este locul aici să urmărim noi evoluțiunea acestei generații, vom să constatăm numai aparițiunea ei. Cele două cărți, a dlui Brode și Bogdan, sânt fapte reale, cari nu mai lasă nicio îndoeală, că luptele noastre pot, nu trebuie să se mai poarte orbește și numai la intervale isbitoare, ci pe baze bine fixate, pe toate terenurile și neîntrept, cu direcțiuni și întinse precise.

Nu-i vorba, lucrurile sânt încă la început, dar' tocmai căci începutul s'a făcut, ne îndreptățește să-l constatăm, să-l punem în evidență, și mai ales la noi unde atât de anevoie se ved și se înțeleg lucrurile bune, în fine sântem datorii să încurajăm.

Dl Brode studiază situațiunea politică a Românilor de peste mări nu numai pe baza documentelor istorice-politice, dar' aplică știința statistică la deosebitele terenuri pe cari se mișcă viața în diversele direcțiuni politice și sociale, și apoi unde vorbește cifra

Schimb.

Edict de licitație.

În 3 Octombrie la 9 ore a. m. se vor licita pretențiunile active ale massiei de concurs C. A. Markovatz în cancelaria subscrisului curator (strada Bruckenthal 34).

[2720] 1-3

Dr. Amos Frâncu,
curatorul massiei.

Lemne de foc neplutite, de fag.

Ofer începând cu ziua de astăzi cea mai frumoasă și mai bună calitate recunoscută de lemne de fag, și anume:
I. mai năinate cu fl. 13.— acum fl. 12.—
II. blane groase de 100—120 ctm. lungime cu fl. 12.60 pro stingin metric, aduse acasă.

[2617] 6-6

Cu distinsă stimă

Eduard Zimmermann

strada Gării Nr. 14.

Ocazie favorabilă.**Casa din strada Maria Nr. 3 și 5**

împreună cu o butărie bine căutată și complet aranjată, **loc frecuent;**

Casa din strada Ocnii Nr. 7,

cu boltă, se vând ieftin din mână liberă.

Detalii la proprietarul în magazinul de haine **Goldstein**, strada Cismădiei Nr. 7.

[2629] 5-6

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

A doua edițiune

din

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brode,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coade tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Păpărușă Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Juocării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcăritul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Flica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndrăgita.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstăm de mamă.** Legenda populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Banica de Bojona Nămeș.** Traducere din limba boemă de Prof. Dr. Urban Jarek. Un exemplar cu prețul redus dela 15, sau 3 lei la 80 cr. sau 1 leu 30 bani.
- Vlad și Ostrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa ou trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușoara.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un peșteră îndrăgita.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Văntură-Teară.** Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpăratoarea.** Din poveștile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Graului din oțet.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Șărcăritul.** Comedie de Moliere. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea prostilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Mascu-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulgor.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascăl Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba Iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărăgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislarsoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Poșacul bun de inimă.** Comedie în acte de Carlo Goldoni. Traducere de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Groitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Mica Fădă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițaș. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Traducere de L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- Clara Millo.** Novela de I. Turgheniev. Traducere din limba rusă de Elena Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Șut de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Se poate cumpăra un număr mai mare de exemplare, cu deosebire libranilor și preste la vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Deschidere de local!

Îmi permit a aduce la cunoștința p. t. publicului, că 'mi-am deschis în

Piața-mică Nr. 33,

un

DEPOSIT DE FĂINĂ

al morii de vapor Johanna din Alba-Iulia,

asortată cu toate soiurile de pâstăioase de cea mai bună calitate. Tot aici se poate căpăta de două ori pe zi pâine proaspătă atât albă cât și neagră.

Asigurând p. t. publicului un serviciu foarte prompt, pe lângă prețurile de concurență cele mai ieftine, rog pentru vizite numeroase și subscriu cu toată stăruință

[2700] 1-6

Emma Markovitch,

deposit de făină al morii de vapor Johanna din Alba-Iulia

en gros & en detail

Piața-mică Nr. 33.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic T. L. Albini, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ și DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuează repede.

Bilete de vizită
după plac și cere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

EDITURA „TRIBUNET” ȘI A „FOII POPORULUI”

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei”**Dicționar**

român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Măcelarilor 21.

Librărie românească în Sibiu

Strada Măcelarilor 21.